

[Gade]

de to ordførere er jo ordførere for de to regeringspartier og skulle som sådan stå bag udenrigsministerens tale. Ingen af de to ordførere brugte imidlertid ret megen tid på udenrigsministerens hovedpunkt, nemlig Vestunionen. All right, det brugte udenrigsministeren jo også umådelig megen taletid på. Men jeg konstaterer så også, at dér, hvor vi hørte de to regeringspartier udtale sig, var de i ganske kraftig modstrid med hinanden. Hr. Grove fremhævede, at vi ikke skulle have de politiske partiers Europa – underforstået vel, at EF-Parlamentet skulle have større magt; det må være det, hr. Grove har advaret imod – og fru Charlotte Antonsen havde et indlæg, der, så vidt jeg kunne høre, stort set handlede om, at EF-Parlamentet skulle have mere magt. Jeg konstaterer det bare. Det er forunderligt at opleve, at uenigheden har været så stor.

Jeg vil også konstatere, at det er, som om Det Konservative Folkepartis nye agurkelinje skal bruges til at camouflere, at man alligevel ikke tør tage et opgør med udenrigsministeren, for det lyder jo alligevel, som om man egentlig ikke er enig med udenrigsministeren i en række af disse spørgsmål, f.eks. satsningen på Vestunionen. Men all right, det kan være mine ører, der er lidt for store, og at jeg derfor hører mere, end der måske ligger i ordene. Men det ville jeg nu gerne have sagt under denne debat.

Hr. Erhard Jakobsens indlæg lytter jeg altid nøje efter, og jeg var for nogle år siden altid så vred over dem, fordi hr. Erhard Jakobsen jo var den store unionist – »nu skulle der ske noget« osv. – men nu hørte jeg en afbalanceret og rolig hr. Erhard Jakobsen sige: Nej, nej, hr. udenrigsminister, det bliver slet ikke så galt, som udenrigsministeren siger. Udenrigsministeren lagde vægt på, at dette kunne komme til at gå hurtigt, men jeg hørte altså nærmest hr. Erhard Jakobsen advare mod at tro, at det ville komme til at gå så hurtigt, som udenrigsministeren sagde. Jeg undrede mig lidt over det, men måtte jo så konstatere, at det nærmest var en advarsel til udenrigsministeren.

Hvad angår den økonomisk-monetære union, må jeg konstatere, at hr. Erhard Jakobsen jo i hvert fald er fundamentalt uenig i den rapport, som vismændene har lavet om dens betydning. Jeg synes, at den rapport er for lidt diskuteret. I det hele taget synes jeg, vi har for lidt diskussion om den økonomisk-monetære

union, og derfor vil jeg da rose hr. Erhard Jakobsen for, at han i hvert fald gav et bidrag til den debat.

Hr. Niels Helveg Petersens betragtninger om Vestunionen synes jeg var rigtige. Jeg lagde også mærke til, at udenrigsministeren roste hr. Niels Helveg Petersen, og sådan kan det jo være, at den, man bejler til, roser man. Men jeg forstod hr. Niels Helveg Petersen sådan, at Det Radikale Venstre ikke ser Vestunionen som en sikkerhedsgaranti for de centraleuropæiske lande. Det er jeg helt enig med hr. Niels Helveg Petersen i, og jeg vil gerne spørge, om det ikke også er Socialdemokratiets synspunkt. For er det ikke sådan, at det er en bredere sikkerhedsproces, vi skal diskutere? Og er vores problem med EF's ønske om at få lavet koblingen mellem EF's beslutningsorganer og Vestunionen ikke, at vi dermed foregriber en nødvendig diskussion i hele Europa om et nyt sikkerhedssystem? Jeg kan ikke se, det er anderledes. Jeg vil også spørge udenrigsministeren: Hvorfor dette hastværk med sammenkoblingen? For jeg blev meget forvirret over udenrigsministerens svar til hr. Ivar Nørgaard om sammenkoblingen. Jeg forstod, at sammenkoblingen var en imødekommelse af danske synspunkter. Jeg vil gerne spørge Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, som har været med til at skrive det memorandum, der er henvist til, om de mener, at det at etablere en beslutningsbro mellem EF-systemet og EF's beslutningsorganer og så Vestunionen er en imødekommelse af danske synspunkter. Jeg kan kun opfatte det, som at udenrigsministeren vender det hele på hovedet.

Som et nyt argument om denne sammenknytning vil jeg gerne sige, at jeg tror, vi derved cementerer en EF-militær rolle også uden for EF-området, som jeg synes det er helt håbløst at EF lægger op til at tage principiel stilling til om en måned.

Derfor vil jeg opfordre Folketingets partier til at stemme for vores dagsorden. Jeg har hørt, at man vil henvise til et sikkerhedspolitisk udvalg, og jeg kan ikke i dag opfatte det som andet end en afværgemanøvre, fordi man ikke er færdig i partierne med at afklare sig. Men jeg vil meget anbefale partierne at afklare det inden topmødet, for ellers ved jeg, hvad regeringens linie er; den er at sige: Den bro, som det luxembourgske formandskab har introduceret, er en indrømmelse til Danmark, og det går vi ind for.